

FESTIVALOVÉ NOVIN(KY)

pátek 19. 2. 2010

DNES SOUTĚŽÍ

Slovácké divadlo Uherského Hradiště je pravidelným a úspěšným hostem GRAND Festivalu smíchu. Předloni vyhrálo cenu Komedii diváků Cooneyho situační komedií 1 + 2 = 6 v režii Roberta Bellana. Nyní, o dva roky později, ve stejné režii, se soubor pokusí uspět u pardubického publika inscenací **Tenor na roztrhání**. „Tenor“ je veselohra k popukání o operním pěvci v nesnázi, o pěveckých ambicích asistenta ředitele hotelu a také o lásce. Zaujme naše diváky i obě poroty? Necháme se překvapit!

A ZÍTRA VÁS POBAVÍ

Na sobotu jsou pro vás připraveny tři divadelní bonbonky. Od čtyř hodin se v Divadle 29 můžete poučit, jak sbalit ženu, či dívku. Ne, nečekejte přednášku na dané téma, místo toho se těšte na veselý divadelní kousek brněnského BURANTEATRU s příhodným názvem **Jak sbalit ženu**.

V šest hodin odpoledne na Jevištní zkušebně pomyslně rozbalí svůj stan originální pohybové divadlo Veselé skoky. Toto uskupení herců, kteří se věnují pohybové tanečnímu divadlu, se našeho festivalu účastnilo už třikrát a pokaždé sklídilo zasloužený úspěch. Ve svém čtvrtém opusu **Edgar Allan Pú – Havran** se budou věnovat především hororu, ale opět nevážně, vesele a skočmo.

Jestliže ještě pořád nebudete mít dost divadla, zveme vás do Městského divadla, kde bude soutěžit o titul Komédie roku 2009 Jihočeské divadlo České Budějovice skvělou novou komedií Yasminy Rezy **Bůh masakru**. Každá ze tří porcí divadla trvá do 90 minut, takže v sobotu můžete opravdu prožít divadelní maratón.

Stalo se čtvrtý den ...

ČTVRTKU VLÁDLÓ LECHTIVÉ TĚMA. ODPOLEDNE NA JEVIŠTNÍ ZKUŠEBNĚ PŘEMÍTALY O ŽIVOTĚ POSTARŠÍ VYKONAVATELKY „NEJSTARŠÍHO ŘEMESLA“ VE STEJNOJMENNÉ NOVÉ KOMEDII PARDUBICKÉHO DIVADLA.

NA HRONOVICKÉ SCĚNĚ NAŠIM POHAŠÍNAJÍCÍM KURTIZÁNÁM KONKUROVALI MLADÍ PRAŽŠTÍ HERCI TEATRA NOD V MUZIKÁLU PORNOHVĚZDY.

LEXA POSTLER S LÍDOU VLÁŠKOVOU PŘED ČTVRTÝM SOUTĚŽNÍM PŘEDSTAVENÍM NA JEVIŠTĚ POZVALI KOLEGU Z BRNĚNSKÉHO MĚSTSKÉHO DIVADLA ERIKA PARDUSE.

PO ČTYŘECH LETECH SE DO SOUTĚŽE O CENU KOMEDIE ROKU ZAPOJILO KRÁLOVÉHRADECKÉ KLICPEROVO DIVADLO, JEJICH KOMEDIE JEŠTĚŘI NÁS POZVALA NA ZÁBAVNOU CESTU DO PRAVĚKU.

NA RAUTU PO PŘEDSTAVENÍ SE SLOVA UJAL POROTCE JAN KOLÁŘ A PĚL JEN SAMOU CHVÁLU.

POROTKYNĚ JANA PATEROVÁ SI VE FOYER POPOVÍDALA S HRADECKOU HEREČKOU PAVLÍNOU ŠTORKOVOU.

Není nic staršího, než starej vtíp

Na letošním festivalu se představil režisér **Tomáš Svoboda** už dvěma inscenacemi (Jaromír Jágr, Kladeňák a Pornohvězdy), třetí komedii Bůh masakru pardubického publikum zhlédne v sobotu. Jeho osobní šance na úspěch v soutěži mohou být tedy vyšší, režisér ale pokládá za důležitější to, že jeho hry uvidí i Pardubáci, a klání o vítězný perník tolik neprožívá.

Na prvních dvou inscenacích spolupracoval Tomáš Svoboda s mladým dramatikem Petrem Kolečkem a jejich spolupráce se dál slibně rozvíjí.

Jaká je spolupráce s Petrem Kolečkem a proč se k sobě vracíte?

To je docela fajn spolupráce, je to hrozně příjemný, protože máme hodně podobnej smysl pro humor. Petr je podobné hovado jako jsem já, takže máme stejné vnímání věcí. To znamená, že jsme strašně šovinisti, máme rádi fotbal a nejsme přílišní intelektuálové, nejsme moc chytří, takže to nás sblíží, tyhle životní handicapy. A protože se rádi smějeme i sami sobě, tak se vždycky postavíme proti sobě a smějeme se jeden druhému a z toho vždycky vznikne nějaká divadelní hra.

Na festivalu se profilujete jako režisér moderní dramatiky. Co vy a klasika?

Nějaké klasické texty jsem dělal – Kupce benátského v Krakově, Molièra, Goldoniho. Ale když budeme v rámci toho vašeho festivalu mluvit o humoru, tak já si myslím, že není nic staršího než starej vtíp. Chápu, že se nedělají staré komedie, protože lidi už je dokonale znají. Co se týče humoru, musí být aktuální, musí se vymýšlet stále nové a nové věci, protože smích je vždycky teď a tady. V dějinách divadla jsem vždycky obdivoval takové režiséry, kteří měli svého vlastního autora a nějakým způsobem spolupracovali, ať to byl Krejča s Topolem, ať to byl Anouilh s Jovetem. Tohle já jsem vždycky chtěl a jestliže se mi to teď s Petrem nějak daří, tak si myslím, že to je profesní štěstí. Nejbližší je vám tedy komediální žánr?

Ano. Je to postoj vůči světu, vůči životu – neprožíváme ani sami sebe, spíš si z toho děláme prdel. S Petrem jsme si náš žánr pro sebe pojmenovali jako „píčoviny“.

Obligátní otázka: Jaký je tedy ten humor, který máte rád - sebekritický?

No hlavně asi aby byl vtipnej, ne?

Na čem v současnosti pracujete?

S Petrem teď píšeme film o ženě, která vládne mafii. Zároveň vymýšlíme pro televizi Nova takový sitcom o české raketě, která letí do kosmu zachránit svět, ale vlastně je česká, takže to moc nefunguje... A chtěli bychom napsat hru pro příští sezónu, hru o kolové a bratřech Pospíšilových, brněnských pupkáčích, kteří byli pětadvacetkrát za sebou mistři světa ve sportu, který kromě nich téměř nikdo nehrál. Československá socialistická republika si z toho udělala vlajkovou loď. A když to všechno skončilo, z bratrů Pospíšilových jsou pupkáči, kteří mají cykloservis v Brně a vyskytují se na seznamech spolupracovníků StB. Přes tuhle zvláštní dvojici bychom chtěli nějakým způsobem mapovat svět, který nás určitou dějinnou dobu obklopoval. Měla by to být legrace a zároveň „pocta“ vlastní české minulosti.

Rozhovor s Erikem Pardusem

Po představení Ještěři Klicperova divadla Hradce Králové ke krátkému rozhovoru svolil velice milý a vtipný patron se zánětem středního ucha, herec Městského divadla Brno, pan **Erik Pardus**.

Pane Pardusi, jste kmotrem dnešního představení, jak se vám tato inscenace Klicperova divadla líbila?

Já jsem viděl tuto inscenaci již podruhé a moc se mi líbila, Ještěři jsou výborní. Díky mému současnému kolegovi Honzovi Tlapákovi, který dříve působil právě v Hradci, jsem se mohl zúčastnit generálky. Nejsem až tak starý člověk, abych to mohl zásadně komentovat, ale je to přirozené, mladounké a ještě ke všemu vtipné. Mně se tedy tato inscenace velice líbí a jsem rád, že jsem kmotrem tohoto představení speciálně, protože mám v Hradci Králové spoustu kamarádů, tak jim pochopitelně fandím a doufám, že vyhraje. (smích)

S Městským divadlem Brno jste se sami před pár lety zúčastnili GRAND Festivalu smíchu. S jakým představením jste ho navštívili?

Tak to já už si přesně nevzpomínám, s čím jsme tu byli, poněvadž jsem sklerotický starý člověk nemocného charakteru, ale mám takový pocit, že jsme tu hráli Brouka v hlavě, ačkoli nejsem si zcela jistý. V každém případě vím, že kmotrem a patronem byl pan Josef Somr a pěkně jsme si v Divadelním klubu popovídali. Pan Somr nejen, že je legenda, je to fajn člověk. My jsme rádi, že byl naším patronem a já doufám, že jsou Hradečtí rádi, že jsem dnes já už taky jako starší člověk patronem jejich představení.

Na čem v současné době pracujete?

Jelikož jsem již zasloužilý člen souboru, který brzy umře, vyšlo divadlo vstříc mému charakteru a má poslední premiéra byla Blbec k večeři. Blbce hraji, takže konečně po těch letech zjistili, jaký je můj charakter. Na blbce tedy ještě mám. Myslím si, že role starších pánů mě ještě čekají, ale plánujeme Richarda III. Máte v oblíbě spíše role komické nebo tragické?

Mně je to úplně jedno, dokud se platí, hraji cokoli.

A když už se nacházíme na komediálním GRAND Festivalu smíchu, nabízí se otázka, jaký druh humoru máte rád?

Raději mám humor ten, který mě a ostatní neuráží, je vstřícný a laskavý. Takže humor například dnešního představení je přesně ten, který já můžu, a jsou to věci, jež jsou v mém životě normálně vnímané, kdy vás člověk svou veselostí neunavuje a potěší. Agresivní humoristy rád nemám. Dneska to bylo zcela v pořádku.

Pane Pardusi, velice vám děkuji za rozhovor a přeji mnoho úspěchů a platících diváků, abychom se v daleké budoucnosti mohli těšit na vaše role starých pánů. Zlomte vaz! HaR

Připravil Radek Smetana, foto Michal Klíma

Generální sponzor festivalu

SKUPINA ČEZ

Sponzor cen festivalu

Významní sponzoři festivalu

Mediální sponzoři festivalu

Vše o festivalu, informace o programu, zajímavosti z průběhu festivalu, rozhovory s herci a režiséry i perličky a drby ze zákulisí nabízí Festivalové okénko ve vysílání Českého rozhlasu Pardubice. Festivalové okénko naladíte na frekvenci 104,7 FM v průběhu festivalu ve všední dny v 8:40 a 13:50 hodin, o víkendu pak v 8:20 a 15:50 hodin.

Sponzor Kuličkády smíchu

Ubytování zajišťuje

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Pardubického kraje.

Statutární město Pardubice podporuje GRAND Festival smíchu.

Pod záštitou Ministerstva kultury ČR a primátora města Pardubic Ing. Jaroslava Demla.

Pardubický kraj podporuje GRAND Festival smíchu, který byl zařazen do dokumentu Tvář Pardubického kraje jako významná událost.